ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1895. ΑΡΙΘ. 5.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5—**Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεὰν (πλὴν χάρτου).

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1895

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Μαρτίου 1895. Ἀριθ. 5.

ΓΝΩΜΗ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Λίαν εὐχάριστον εἶνε, ἔγραφεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ρωσσικὸν περιοδικὸν «Νήβα» τὸ ὅτι ἀπαντῶσι μεταξὺ τῶν Ἄγγλων τινὲς ἀμερόληπτοι καὶ εἰλικρινεῖς συγγραφεῖς, οἵτινες κοινοποιοῦντες τοῖς συμπολίταις των τὰς ἐντυπώσεις ἃς ἐκομίσαντο ἐκ τῆς εὐσεινηδήτου μελέτης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ βίου τῶν Ὀρθοδόξων, σπουδάζουσιν ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ διαλύσωσι τὴν καταπληκτικὴν ἄγνοιαν καὶ πλάνην αὐτῶν περὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου. Θεωροῦμεν ὡς σπουδαίαν ἔλλειψιν τὸ νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐνδιαφέρουσαν γνώμην τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως Μπιρμπὲκ περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου ἐν Ρωσσίᾳ. «Εὐθὺς ὡς ἐγνώρισε κατὰ πρῶτον τὴν Ρωσσίαν ὁ Μπιρμπὲκ ἠσθάνθη ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἀνοίγεται νέος, ἀνόμοιος τῷ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἱστορικὸς ὀργανισμός. Ὡς λίαν ἀξιοσημείωτον φαινόμενον παρέστη αὐτῷ ἡ μεγάλη ἐθνικὴ ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν κατὰ πᾶν σχεδὸν βῆμα ὁ περιηγητὴς συναντᾷ. Ἐπὶ τοσοῦτον οὗτος κατεθέλχθη ἐκ τῆς βραχυχρονίου διαμονῆς του ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετρουπόλει ὥστε ἑξάκις μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθη τὴν Ρωσσίαν, τὰ κυριώτερα ρωσσικὰ μοναστήρια, ἐπιμελῶς ἀνήχνευσε τὰς βιβλιοθήκας αὐτῶν ἐξέμαθε τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἱερουργίας, συνδιελέχθη μετ' Ἀρχιερέων, καθηγητῶν, μοναχῶν, ἱερέων καὶ προσκυνητῶν, περιῆλθε τὰ ἀπώτατα ἔν τε βορρᾷ καὶ ἀνατολῇ μοναστήρια, ἠγάπησε τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὸ ᾆσμα. Ἀπερχόμενος εἰς Λονδῖνον ἐκόμισεν ἐκ Ρωσσίας διάφορα ἀρχαῖα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, καλλιτεχνικὰς εἰκόνας μετὰ μεταλλικῶν καλυμάτων καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρᾳ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας του ὅπου ἐνώπιον τῶν εἰκόνων πάντοτε ἐτήρει ἄσβεστον τὴν λυχνίαν· λίαν σπάνιον φαινόμενον παρὰ τοῖς διαμαρτυρομένοις, ἀποτροπιαζομένοις πᾶσαν ἐξωτερικὴν μεγαλοπρέπειαν ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ. Ὁ ἐν Λονδίνῳ πρωθιερεὺς τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας περιγράφων τὴν ἐξ Ἄγγλων συγκειμένην αὐτόθι Ὀρθόδοξον κοινότητα, ἀναφέρει ὅτι αἱ ἐν Ρωσσίᾳ ζωγραφούμεναι εἰκόνες ἀπολαύουσι μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Ἄγγλοις, οἵτινες δι' αὐτῶν κοσμοῦσι τοὺς οἴκους των καὶ τὰ προσκυνητάριά των. Ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ ἐκ τῆς Ρωσσίας ταξειδίου των, οἱ Ἄγγλοι κομίζουσι τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις των ὡς δῶρα διαφόρους ρωσσικὰς καλλιτεχνικῶς ἐζωγραφισμένας εἰκόνας.

Ὁ προρηθεὶς Μπιρμπὲκ ἐξ ἀκραιφνοῦς ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐν Ρωσσίᾳ μοναστηρίων κινούμενος, ἐπεσκέφθη τὰ κυριώτερα αὐτῶν, τὴν Λάβραν (τοῦ παρὰ Ρώσσοις ἅγ. Ἀλεξάνδρου Νέβση), τὴν Λάβραν τοῦ Σεργίου, τὰς μονὰς Σολοβέτσκι καὶ Βαρλαὰμ καὶ ἀπεκομίσατο τὴν καλλίστην ἐντύπωσιν. Οὗτος ἀναγνωρίζων τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν σημασίαν τῶν ρωσσικῶν μοναστηρίων ὑπεραπολογεῖται αὐτῶν ἐναντίον αὐτῶν ἔτι τῶν ρώσσων ἐπικριτῶν. «Γινώσκω, γράφει ὁ Μπιρμπὲκ, ὅτι πολλοὶ ἐν Ρωσσίᾳ θεωροῦσι τοὺς μοναχοὺς ἀχρήστους καὶ ἀργοὺς ἀνθρώπους. Καίτοι ἀπαντῶσιν ἴσως μεταξὺ τῶν πολυμελῶν μοναχικῶν ταγμάτων καὶ τοιοῦτοι, ἐν τούτοις πέποιθα ὅτι παρόμοιαι κατηγορίαι κατὰ τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ μοναχικοῦ βίου ἐκσφενδονίζονται ἀκριβῶς ὑπ' ἐκείνων οἵτινες δὲν ἐφρόντισαν νὰ μελετήσωσι προσεκτικῶς αὐτόν, δὲν ἐπεσκέφθησαν τὰ πολυάνθρωπα μοναστήρια δὲν ἔζησαν καὶ ἀνετράφησαν μεταξὺ αὐτῶν τῶν μοναχῶν· Πολλαὶ τῶν μονῶν εἶνε κατὰ τὴν ἀκριβῆ τῆς λέξεως σημασίαν βιομηχανικὰ κέντρα, διατηροῦσι καλῶς λειτουργοῦντα σχολεῖα, ἔχουσι τυπογραφεῖα, εἰκονογραφικὰ καὶ γλυπτικὰ ἐργοστάσια καὶ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα μεγάλας ὠφελείας διὰ τὸν πέριξ πληθυσμόν. Ἀναφέρω ἐπὶ παραδείγματι τὸ ἐν τῇ βορείᾳ παγωμένῃ θαλάσσῃ μοναστήριον Σολοβέσκη, τὴν ἀξιόλογον αὐτοῦ ἐκπαιδευτικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν παίδων καὶ μειράκων φοιτώντων καὶ συντηρουμένων δωρεὰν ἐν ταῖς σχολαῖς αὐτοῦ. Ἐν τῇ βορείῳ Ρωσσίᾳ καὶ σήμερον ἔτι δύνασθε νὰ παρατηρήσητε ἐκεῖνο ὅπερ τὸ πάλαι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀσκητοῦ Σεργίου καὶ τῶν μαθητῶν του

ἐτελεῖτο πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ, ὑπνώτοντος ἐν ἀμαθείᾳ. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα μόνον τὰ παρὰ τὸν Ἀρχάγγελον μοναστήρια ἵδρυσαν τρεῖς νέας μοναστηριακὰς ἀποικίας, δηλ. τὸ Πετσεγγικὸν μοναστήριον ἐν Λαπλανδίᾳ παρὰ τὰ ὅρια τῆς Νορβηγίας. τὸ Μοναστήριον τῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῇ Νέᾳ γῇ, τῷ βορειοτάτῳ τόπῳ τῆς χριστιανοσύνης ἐν τῇ οἰκουμένῃ καὶ τὸ μοναστήριον τῆς Θεοτόκου τοῦ Καζὰν ἐν τῷ πορθμῷ τῆς Καροικῆς θαλάσσης. Γενικεύων τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκκλησιαστικοῦ βίου ὁ Μπιρμπὲκ ἐπισυνάπτει τὴν ἀκόλουθον ἀξιοσημείωτον παρατήρησιν περὶ τῆς σημασίας τῆς ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ βίῳ τοῦ λαοῦ· «Ἡ δύναμις τῆς Ρωσσίας δὲν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων της στρατῶν καὶ τοῦ οὐκ εὐκαταφρονήτου στόλου της, οὐδὲ ἐκ τῶν ὀχυρομάτων καὶ φρουρίων της ἀλλ' ἐκ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν ὁ στρατὸς τῆς Γαλλίας κατατροπωθῇ, ἡ δὲ πρωτεύουσα αὐτῆς περιπέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ἡ Γαλλία παραδίδεται· τὸ αὐτὸ δυνατὸν εἰπεῖν καὶ περὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἐὰν ὁ ρωσσικὸς στρατὸς κατατροπωθῇ, ἐκμηδενίζεται ἡ πρώτη μόνον ἀμυντικὴ γραμμή, ἡ ἐθνικὴ ὅμως σημαία ἐκ νέου ὑψοῦται ὑπὸ τῶν ρώσσων χωρικῶν. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ οὗτοι καταροποθῶσι, τότε μετ' αὐτοὺς ἔρχεται ἡ ρωσσικὴ Ἐκκλησία, ἥτις, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, πάντοτε κατεδείχθη ἡ τελευταία ἀκαταμάχητος καὶ σωστικὴ ἄμυνα τῆς Ρωσσίας. Ἰδοὺ, κατὰ τὸν Ἄγγλον περιηγητήν, ὁποίαν ἔχει ἡ ρωσσικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ ρωσσικὸς ἐθνικὸς κλῆρος ἰσχὺν καὶ δύναμιν».

ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Οἱ χειροῦργοι ποιοῦσιν ἐπὶ τῶν ζώων πολλὰ λίαν τολμηρὰ πειράματα, ἅτινα ἐὰν τοὐλάχιστον ἐπιτύχωσιν, παρέχουσι τὴν ἐλπίδα τοῦ ὅτι ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δύνανται νὰ καταστῶσι σωστικὰ καὶ ἐν τοῖς λίαν ἐπικινδύνοις ἀσθενείαις. Ἐν τινι συνεδρίᾳ τοῦ ἐν Παρισίοις βιολογικοῦ Συλλόγου ὁ χειροῦργος Καρβάλλο παρουσίασεν ἕνα κύνα ὅστις ἐφαίνενο ὑγιὴς καὶ φαιδρὸς, καίτοι ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν ἔζη χωρὶς στομάχου. Πρὸ τῆς ἐγχειρίσεως εἰς ἣν ὑπεβλήθη οὗτος ὁ κύων, εἶχε βάρος δέκα χιλιογράμμων καὶ ἑκατὸν γραμμαρίων, μετά τι δὲ χρονικὸν διάστημα εἶχε βάρος δέκα χιλιογράμμων καὶ ἑξακοσίων γραμμαρίων, δηλαδὴ πλέον τοῦ ἡμίσεος χιλιογράμμου. Ἐπὶ τοῦ ρόντος ὁ ἄνευ στομάχου κύων ἀπήλαυεν ἄκ ὑγείας. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τοῦτο δὲν ἐ τεύχθη λίαν εὐκόλως. Ὡς ἀναφέρουσιν οἱ χ ροῦργοι, ἡ ἐγχείρισις ἐγένετο ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ρους. Ὁ κύων ἐπί τινας ἡμέρας στερηθεὶς τ φῆς ἐναρκώθη διὰ χλωροφορμίου, καὶ δι' ἐκ μῆς τῆς κοιλίας του ἀφῃρέθη τὸν στόμαχ λίαν ἐπιτηδείως. Τὸ κάτω μέρους τοῦ ἐντέρ προσηρμόσθη μετὰ τοῦ ἄνω μέρος, ἡ δὲ κοιλ του ἡνώθη ραφεῖσα. Οὗτος μετὰ τέσσαρας ἡ μέρας ἀνεκτήσατο τὰς δυνάμεις του καὶ ἤρχισ νὰ πίνῃ ὀλίγον χλιαρὸν γάλα. Ὡς τροφὴ αὐτ ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἐχρησίμευε καθαρὸν γάλα εἶτα δὲ γάλα μεμιγμένον μετ' ἀλεύρου κα σακχάρεως. Κατ' ὀλίγον αὕτη ἡ τροφὴ ηὔξα νεν ἕως οὗ βαθμηδὸν ἀντικατέστη ὑπὸ δυνατοῦ ζωμοῦ ἐκ κρέατος. Τώρα πρὸς διατροφὴν τοῦ κυνὸς καθ' ἑκάστην δαπανῶσι 350 γραμμάρια κρέατος καὶ 150 γραμμάρια ἄρτου. Ὁ κύων ἐκ πείρας ἔμαθεν, ὅτι πρέπει νὰ τρώγῃ ἀπὸ ὀλίγον κατὰ βραχέα διαλείματα καὶ βραδέως. Ἰδίᾳ τὸ κρέας μασσᾶ πολὺ πρὸ τοῦ νὰ τὸ καταπίῃ ἀπομαθὼν τὴν προτέραν του ἕξιν νὰ καταβροχθίζει στιγμιαίως πᾶν ὅ,τι ἐλάμβανεν. Ἐρωτῶμεν τώρα, δὲν εἶνε ἆρά γε τὸ παράδειγμα τούτου τοῦ κυνὸς, στερηθέντος ἐφ' ἅπαξ ἑνὸς ὀργάνου, ὅπερ ἐνίοτε τοσοῦτον βλάπτεται, ἐνθαρρυντικὸν φαινόμενον δι' ἐκείνους τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους οἵτινες πάσχουσιν ἐκ δυσπεψίας, γαστραλγίας, ἐντεραλγίας, καὶ ἄλλων νόσων τοῦ στομάχου.

ΓΝΩΜΙΚΟΝ ΤΟΥ ΓΙΑΜΚΧΑΡΗ

ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΑΒΟΣ

Ἀνέχῃς τίτλον πατρικὸν κ'εἶσ' εὐγενής, ἀγάλλου,
Ἀλλὰ προσπάθησον καὶ σὺ νὰ στολισθῇς μετ' (ἄλλου.
Ἀμφότερ' οἱ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς οἰκογενείας,
Ἀποτελοῦν τὴν ἀληθῆ στολὴν τῆς εὐγενείας,
Ἀμφότεροι διαφορὰς δὲν ἔχουν μικροτέρας.
Ἀφ' ὅσας ἡ σημερινὴ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας.
Σήμερον μὲ τὴν χθεσινὴν τροφήν σου δὲν χορ- (ταίνεις,
Οὐδ ἐξ ἐκείνης αὔριον δυνάμεις περιμένεις.

ΕΞΙΛΕΩΣΙΣ

ι ἡ γ η μ α ἐ κ τ ο ῦ Ἀ ρ α β ι κ ο ῦ

μίθεός τις ἡμάρτησε πρὸ τῆς θεότητος καὶ συγχωρηθῇ ἠναγκάσθη νὰ τῇ προσφέρῃ τὸ γῇ πολυτιμότατον ἀντικείμενον. Αὕτη ος περιεπλανᾶτο, τῇδε κακεῖσε ἐν τῷ ἀγα- αστήματι καὶ ἐζήτει ἐκεῖνο ὅπερ θὰ ἠδύ- νὰ τῇ ἀνοίξῃ τὴν πύλην τοῦ παραδείσου. αν τινὰ ὅτε κατὰ τὴν αὐγὴν αὕτη ἐλούε- τῷ διαυγεῖ ὕδατι κρήνης τινος, παρετή- χωρικήν τινα κρατοῦσαν ὑπὸ μάλης ὡραιό- νήπιον, ὅπερ ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου ας καὶ διὰ κλαυθμηρᾶς καὶ τρεμούσης ἐφώνη «μῆτερ». Οὐράνιος χαρὰ περιέ- τὸ πρόσωπον τῆς εὐτυχοῦς μητρός. Ἡ αὕτη ἦν ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἐψέλισε τὸ της. Αὕτη τῷ ἀπήντησε διὰ μειδιάμα- τῷ ὁποίῳ ἐξεδηλοῦτο ἅπασα ἡ μητρικὴ καὶ τρυφερότης. Ἡ ἡμίθεος ἔλαβε τοῦ- μειδίαμα καὶ προσήνεγκεν αὐτὸ τῇ θεό- ἀλλ' αὕτη ἐδέχθη τὸ δῶρον τοῦτο μετ' ορίας.

ἡμίθεος ἀπατηθεῖσα ἐν τῇ προσδοκίᾳ της, ου περιεπλανᾶτο, ἐλπίζουσα ὅτι ταύτην ράν θὰ εἶνε ἔτι εὐτυχεστέρα. Αὕτη εἰσῆλ- τινι δάσει καὶ παρετήρησεν ἐν τῷ ἀμυ- ρωτὶ τῆς σελήνης θελκτικωτάτην κόρην ένην ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀνθούσης ἀκακίας. αιότατος νεανίας προσκύψας πρὸς τὴν προσήγγισε τὰ θερμά του χείλη εἰς τὸ αὐτῆς. Αὕτη καταμαγευθεῖσα ἀπήντη- ς τὸ θερμὸν τοῦτο φίλημα δι' ἑτέρου οῦ φιλήματος καὶ γλυκὺ αἴσθημα εὐδαι- καὶ ἀρρήτου χαρᾶς κατέλαβε τὴν ψυ- ς. Τὸ φίλημα τοῦτο ἦν τὸ πρῶτον ὅπερ λαξέ ποτε· —Ἡ ἡμίθεος λαβοῦσα τοῦτο ημα προσήνεγκεν εἰς τὴν θεότητα ἥτις πεδέχθη αὐτό.—Ἡ ἡμίθεος ἐκ νέου ἐ- νὰ ζητῇ τὸν ἀνεύρετον θησαυρόν. Αὕτη ἐπί τινος πεδίου τῆς μάχης ὅπου εἶδε ύτην τινα πολεμήσαντα ἀνδρείως· ἐν τῷ του ἔχαινε τρομερὰ πληγὴ ἕνεκα τῆς ἡ ζωή του ἐσβεννύετο. Ἡ ἡμίθεος ἔλα- δα ἐκ τοῦ ἀποστάζοντος ἐκ τῆς πλη- αἵματος καὶ ἐκόμισεν αὐτὴν εἰς τὴν ἥτις πάλην ἔμεινεν ἀδυσώπητος. Ἡ ἀπηλπισθεῖσα περὶ τῆς εἰς τὴν πατρί- ἐπανόδου καὶ κατατριχομένη ὑπὸ τῆς ας νὰ ἐπανίδῃ τοὺς οἰκείους της περι- ο ἀπὸ ἑνὸς χωρίου εἰς ἕτερον καὶ ἐν χωρίῳ τυχαίως συνήντησε γέροντά τινα ν βεβυθισμένος εἰς λυπηρὰς σκέψεις. γέρων ὢν πρότερον κακοῦργος ἀνεπό- τῇ μνήμει του ἅπαντα τὸν παρελθόντα βίον του τὸν ὁποῖον διήνυσεν ἐν τοῖς κακουργήμασιν, ἀνεμιμνήσκετο τὴν γραίαν μητέρα του ἥτις ἐπιμελῶς αὐτὸν ἀνέτρεφε καὶ ἐνίοτε ἡ ἰδία δὲν ἔτρωγεν ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον διῆλθεν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ταύτης τῆς ἐναρέτου γυναικὸς καὶ τὴν συντροφίαν τῶν ὁμηλίκων του οἵτινες ἅπαντες ἐγένοντο ἐνάρετοι ἄνδρες τιμώμενοι ὑπὸ πάντων, ἐνῷ οὗτος ἐσαεὶ κατέστρεψε, διεσκόρπισε καὶ διέφθειρε τὸν βίον του. Ἐνῷ ταῦτα ἀνεπόλει θερμὸν δάκρυ ἔπεσεν ἐπὶ τῶν βλεφάρων του. Τὸ δάκρυ τοῦτο ἦν τὸ πρῶτον ὅπερ ἔχυσε κατατρυχόμενος ὑπὸ τῆς τύψεως τοῦ συνειδότος του καὶ ἐμαρτύρει τὴν ὁλόθυμον καὶ τελείαν μετάνοιάν του. Ἡ ἡμίθεος παρευθὺς ἔλαβε τὸ δάκρυ τοῦτο καὶ προσήνεγκεν αὐτὸ εἰς τὴν θεότητα. Ταύτην τὴν φορὰν αὕτη προσήνεγκε τῇ θεότητι τὸν ἀποδεκτὸν θησαυρόν, τὸ πολυτιμότατον λύτρον. Ἡ ἡμίθεος ἠλεήθη καὶ συνεχωρήθη ὑπὸ τῆς θεότητος.

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΖΩΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἐκπαλαι ἦν συνήθεια οὐ μόνον ἐν ταῖς παραβολαῖς καὶ μύθοις ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν τοῖς ἠθικοῖς διηγήμασι τοῖς πρὸς νουθεσίαν τῶν ἀνεγνωστῶν συγγραφομένοις νὰ παριστῶσι τὰ ἀξιομίμητα προτερήματα τῶν ἀλόγων ζώων π. χ. τὴν ἀκάματον ἐργασίαν τοῦ μύρμικος, τὴν φιλοπονίαν τῆς μελίσσης, τὴν καθαριότητα τῆς περιστερᾶς, τὸ πολυμήχανον τοῦ ὄφεως, τὴν πίστιν τοῦ κυνὸς κτλ. Ἐπ' ἐσχάτων ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς καὶ φιλόσοφος Ρῶσσος Βλαδίμηρος Σ. Σολοβιόφ ἐξέδωκε διατριβήν τινα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Εἰδικαὶ βάσεις τῆς κοινωνίας» ἐν τῇ ὁποίᾳ ποιεῖται λόγον περὶ τῶν προτερημάτων τῶν ζώων, ἀρνούμενος νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς ποιάν τινα ἠθικότητα. Κατ' αὐτὸν τὰ ζῶα εἶνε φιλόπονα, γενναῖα, παρέχουσι δείγματα αὐταπαρνησίας, ἀλλ' εἶνε ἐσφαλμένον τὸ νὰ νομίζῃ τις ὅτι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ διδαχθῶσι παρ' αὐτῶν τὴν ἠθικήν. Ἡ βάσις τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας καὶ ἡ ἠθικὴ εἶνε ὅλως τι διάφορον.

«Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, ἀναφέρει ὁ Σολοβιόφ, ἦν κατὰ τὴν ὕπαρξίν του μόνον κοινωνικὸν ζῶον καὶ οὐδὲν πλέον, θὰ ἐμειοῦτο τὸ περιεχόμενον τῆς ἐννοίας «ἄνθρωπος» καὶ συνάμα θὰ ηὔξανεν ὁ κύκλος ταύτης τῆς ἐννοίας διότι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν «ἄνθρωπος» θὰ ὑπήγοντο ζῶα τινα. π. χ. οἱ μύρμικες περὶ τῶν ὁποίων δύναται τ.; νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἐν κοινωνίᾳ ζῆν ἀποτελεῖ τὸ

κύριον χαρακτηριστικὸν ὡς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ». Αἱ μυρμικιαὶ, ἀναφέρει λεπτομερῶς ἐξετάσας τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τῶν μυρμίκων ὁ Σὲρ Δζὸν Λέμποκ, δὲν εἶνε ἁπλᾶ ἀθροίσματα ἀνεξαρτήτων ἀτόμων, οὔτε ἐφήμεροι κοινότητες, ὡς αἱ ἀγέλαι τῶν ἐπιδημητικῶν πτηνῶν, ἀλλὰ διωργανισμέναι κοινωνίαι, αἵτινες ἐργάζονται ὁμοθύμως καὶ ἐν πλήρει συμφωνίᾳ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. «Αἱ κοινότητες αὗται τῶν μυρμίκων ἐνίοτε ἐπὶ τοσοῦτον εἶνε πολυπληθεῖς ὥστε, ὡς ἀναφέρει ὁ ῥηθεὶς φυσιοδίφης, ἐκ τῶν πόλεων μόνον τὸ Λονδίνον καὶ τὸ Πεκίνον δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς αὐτάς. Λίαν σπουδαῖαι εἶνε αἱ τρεῖς ἰδιότητες τῆς τῶν μυρμήκων κοινότητος, ὁ σύνθετος κοινωτικὸς ὀργανισμός, ἡ ἀκριβὴς διάκρισις ἐν τοῖς βαθμοῖς τούτου τοῦ ὀργανισμοῦ μεταξὺ τῶν χωριστῶν κοινοτήτων καὶ ἐν τέλει ἡ ἔκτακτος ἰσχὺς καὶ διάρκεια τοῦ κοινωτικοῦ συνδέσμου, ἡ θαυμάσιος πρακτικὴ ἀλληλεγγύη μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τῆς τῶν μυρμήκων κοινότητος προκειμένου περὶ τοῦ κοινοῦ καλοῦ».

Ἡ διανομὴ τῆς ἐργασίας ἐνταῦθα εἶνε λίαν ἀκριβῶς ὡρισμένη. Ὑπάρχουσι μύρμηκες οἵτινες εἶνε πεπροικισμένοι ὑπὸ τῆς φύσεως δι' ἰσχυρῶν ῥυγχίων δι' ὧν συλλαμβάνουσι καὶ ἀποκόπτουσι τὰς κεφαλὰς τῶν πολεμίων των καὶ εἰς οὐδὲν ἕτερον εἶνε κατάλληλοι. Ὑπάρχουσιν ἐργατικοὶ μύρμηκες οἵτινες διακρίνονται ἐπὶ φιλοπονίᾳ καὶ τέχνῃ καὶ ἕτεροι ἔχοντες ὅλως ἀντιθέτους ἰδιότητας μὴ δυνάμενοι μόνοι των νὰ τρέφωνται ἢ νὰ βαίνωσιν ἀλλὰ καρτεροῦντες τὴν ξένην βοήθειαν. Ἐν τέλει ὑπάρχουσι δοῦλοι μύρμηκες οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς οἱ ἐργατικοὶ καὶ οἵτινες συλλαμβανόμενοι αἰχμάλωτοι δουλεύουσιν μετ' ἄκρας ἀφοσιώσεως εἰς ἕτερα εἴδη μυρμήκων. Ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς τῆς προόδου τῶν μυρμήκων ἐκτὸς τῆς διανομῆς τῆς ἐργασίας, ἀποδεικνύεται ἔτι καὶ ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν χειροθέντων ἐντόμων ἑτέρας ζωολογικῆς οἰκογενείας. «Πραγματικῶς δύναταί τις νὰ εἴπῃ, λέγει ὁ Λεμπόκ, ὅτι οἱ ἡμέτεροι μύρμηκες (δηλ. τῆς Ἀγγλίας) τρέφουσι πλείονα διάφορα εἴδη χειροθέντων ἐντόμων ἢ ἡμεῖς ζῶων. Τινὰ τῶν χειροθέντων ἐντόμων, ἅτινα οἱ μύρμηκες ἐπιμελῶς τρέφουσι, χρησιμεύουσι πρὸς τροφὴν των· τοιαῦτα εἶνε ἰδίᾳ τὰ μελίῤῥυτα ἔντομα (aphiqae), ἅτινα ὁ Λιναῖος καλεῖ ἀγελάδας τῶν μυρμήκων (aphis Formicarum vacca), ἕτερα δὲ χρησιμεύουσιν αὐτοῖς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀναγκαίων τινων κοινοτικῶν ἐργασιῶν. Π. χ. πρὸς μεταφορὰν τῆς λείας, ἄλλα δέ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λεμπόκ, χρησιμεύουσι μόνον πρὸς τέρψιν, ὡς ἡμεῖς ἐπιμελούμεθα τὰ διαφόρων εἰδῶν ᾠδικὰ πτηνὰ ἢ κύνας».

«Θὰ εὕρωμεν, (ἐξακολουθεῖ ὁ ῥηθεὶς ῥῶσσος συγγραφεὺς νὰ ἀρύεται ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τοῦ Λεμπόκ), εἰς τὰ διάφορα εἴδη τῶν μυρμήκων διαφόρους ὅρους τῆς ζωῆς, οἵτινες περιέργως ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς διαφόρους περιόδους τῆς ἀνθρωπίνης προόδου. Λόγου χάριν, τινὰ εἴδη τῶν μυρμήκων, ὡς τὸ Formica Fusca, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέφονται ἀπὸ τῆς ἄγρας. Καίτοι ταῦτα τὰ εἴδη ἐν μέρει τρέφονται διὰ τοῦ μέλιτος τοῦ ἐκ τοῦ ἐντόμου aphis vacca προερχομένου, ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν ἐχείρωσαν ὁλοτελῶς τὸ ῥηθὲν ἔντομον. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν μυρμήκων πιθανῶς διετήρησε τὰς ἕξεις αἵτινες ἦσάν ποτε κοιναὶ εἰς ἅπαντας τοὺς μύρμηκας. Οὗτοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἐν τῇ τελευταίᾳ βαθμίδι τῆς ἀναπτύξεως διατελοῦντας λαούς, οἵτινες ζῶσι κυρίως ἐκ τῆς θήρας Ὡς οἱ λαοὶ οὗτοι, οὕτω καὶ οἱ μύρμηκες διαιτῶνται ἐν τοῖς δάσεσι καὶ τοῖς ἐρήμοις τόποις, ἀγελάζονται κατὰ μικρὰ σμήνη καὶ ἔχουσιν ἧττον ἀνεπτυγμένον τὸ ἔνστικτον τῆς ἀμοιβαίας ἐνεργείας. Ἕκαστος αὐτῶν ἰδιαιτέρως συλλαμβάνει τὴν λείαν του. Τὰ εἴδη τῶν μυρμήκων τὰ οὕτω καλούμενα lassius flavus παριστῶσι τὸν ὑψηλὸν τύπον τῆς κοινωνίας, ταῦτα εἶνε ἐπιτηδειότερα περὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ δύναταί τις ἄνευ δισταγμοῦ νὰ εἴπῃ ὅτι ταῦτα ἐχείρωσαν εἴδη τινὰ ἐντόμων καὶ δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὴν ποιμενικὴν περίοδον τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, πρὸς ἐκείνους τοὺς λαοὺς οἵτινες ζῶσιν ἐκ τῶν ποιμνίων των. Αἱ κοινωνίαι τούτων τῶν μυρμήκων ἀποτελοῦνται ὑπὸ πολυαριθμοτέρων μελῶν. Αἱ μάχαι των δὲν εἶνε ἁπλαῖ μονομαχίαι, διότι οὗτοι γινώσκουσι νὰ ἐνεργῶσι ὁμοθυμαδόν. Τολμῶ νὰ ὑποθέσω ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν μυρμήκων κατὰ μικρὸν θὰ ἐξοντώσῃ τὰ λοιπὰ εἴδη τὰ ὑπὸ τῆς λείας τρεφόμενα, ὡς τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἐξηφάνισαν τοὺς ἀγρίους λαοὺς τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τέλους οἱ διὰ τῆς γεωργίας διατρεφόμενοι λαοὶ δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τοὺς μύρμηκας θεριστάς. Ἰδοὺ, κατὰ τὸ φαινόμενον, τρεῖς γενικοὶ τύποι, οἵτινες παριστῶσι περίεργον ὁμοίωσιν πρὸς τὰς τρεῖς μεγάλας φάσεις τὸ κυνηγετικόν, ποιμενικὸν καὶ γεωργικὸν στάδιον—ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ἀναπτύξεως.—Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλοβοήθεια τῶν μυρμήκων εἶνε λίαν μεγάλη. Ὅταν μύρμηξ τις ἐπιχειρεῖ τι ὠφέλιμον δι' ὅλην τὴν κοινότητα, ἀλλ' ὑπερβαίνον τὰς δυνάμεις του, λόγου χάριν καθέλκυσιν μυίας ἢ κανθάρου ἅτινα ἀπαντᾷ καθ' ὁδόν, πάντοτε καλεῖ καὶ εὑρίσκει συντρόφους οἵτινες τῷ βοηθοῦσιν· ὅταν δὲ μύρμης

τις περιπέσῃ εἰς κίνδυνον ὅστις δὲν ἐπαπειλεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς μύρμηκας οὐδόλως διεγείρει συμπάθειαν παρ' αὐτοῖς καὶ οὐδεμίαν βοήθειαν παρ' αὐτῶν δύναται νὰ ἀναμένῃ. Ὁ ὑπομονητικὸς φυσιοδίφης Λεμπὸκ πολλάκις διὰ τοῦ χλωροφορμίου ἢ οἰνοπνεύματος ἔφερεν εἰς ἀναισθησίαν μύρμηκάς τινας καὶ παρετήρησεν ὅτι οἱ λοιποὶ μύρμηκες ἐξέβαλλον αὐτοὺς ἐκ τῆς μυρμηκιᾶς ὡς πτώματα.

Τίνα λοιπὸν συμπεράσματα ἐξάγει ὁ ῥηθεὶς ῥῶσσος συγγραφεὸς ἐκ τῆς συντόμως ἐκτεθείσης μελέτης του. Διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν μυρμήκων οὗτος ὡς φαίνεται, παριστᾶ τὴν μεγάλην σημασίαν, ἣν κέκτηται ἡ πολιτεία ἐν τῷ κοινῷ ἀγαθῷ, ἥτις ἐπιβάλλει διάφορα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις εἰς τὰ ἄτομα. Ἐκ τῶν μυρμήκων δυνάμεθα νὰ μάθωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τι κοινὸν μεταξὺ τῆς περὶ πολιτείας ἰδέας καὶ τῶν ἠθικῶν βάσεων τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀπὸ καιροῦ ἐνέργεια ἀκμάζει παρὰ τοῖς μύρμηξι, ἀναφέρει ὁ ῥηθεὶς συγγραφεύς, ἐὰν δὲ ἡμεῖς δὲν συγκατανεύομεν νὰ ἐξισοθῶμεν μὲ τοὺς ἐν τοῖς δάσεσι μύρμηκας καὶ νὰ ἀποδώσωμεν αὐτοῖς ἅπαντα τὰ δικαιώματα ἡμῶν ὡς ἀνθρώπων καὶ πολιτῶν, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν ἕτερον οὐσιῶδες χαρακτηριστικὸν σημεῖον ὅπερ εἶνε ἀνεξάρτητον τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας τῶν μυρμήκων καὶ ὅπερ ἀπεναντίας ἀποτελεῖ τὸν διακριτικὸν χαρακτῆρα τῆς κοινωνίας.

Ὁ Βλαδίμηρος Σολοβιὸφ εἶνε σύμφωνος νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὰ ζῶα πλεονεκτήματά τινα χωρὶς ὅμως νὰ ἀναγνωρίζῃ παρ' αὐτοῖς ἠθικὸν καταλογισμόν. Πολλὰ ζῶα, λέγει οὗτος, ἐκ φύσεως εἶνε ἐναρετώτερα πολλῶν ἀνθρώπων. Ἡ συζυγικὴ ἀφοσίωσις τῶν περιστερῶν καὶ τῶν πελεκάνων, ἡ φιλοστοργία τῶν γαλῶν, ἡ πραότης τῆς ἐλάφου, ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις τῶν κυνῶν, ἡ ἀνεξικακία τῶν φωκῶν καὶ τῶν δελφίνων, ἡ φιλοπονία καὶ ἡ φιλονομία τῶν μελισσῶν καὶ τῶν μυρμήκων καὶ ἕτερα παρόμοια εἶνε κάλλιστα προτερήματα ἅτινα κοσμοῦσι ζῶά τινα καὶ ἅτινα κατὰ δυστυχίαν δὲν δεσπόζουσιν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ. Διατὶ δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἐπῆλθεν εἰς τὴν κεφαλήν τινος νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ ἐν τῇ κατωτάτῃ βαθμίδι τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας διατελοῦντος ἀνθρώπου τὰ ἀνθρώπινά του δικαιώματα καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτὰ εἰς τὸ ἐξοχώτατον ζῶον πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς του.

Ὁ μὴ φιλοσοφῶν ἠδύνατο νὰ ἐρωτήσῃ· εἰς τί θὰ ἐχρησίμευεν εἰς τὸ ζῶον τοῦτο τὸ δικαίωμα; Δύναται ἔτι νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Αἰγύπτῳ εἴς τινα ὡς ἱερὰ λατρευόμενα ζῶα ἀπεδίδοντο δικαιώματα ἅτινα δὲν εἶχον πολλοὶ τῶν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐπιζώντων ἀνθρώπων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπειράθησαν πάντες οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὰ ζῶα ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐν γένει δύναταί τις νὰ εἴπῃ περὶ τῆς μελέτης τοῦ Σολοβιόφ ὅτι ἡ ἀρχαία συνήθεια τοῦ νὰ λαμβάνωνται παραδείγματα καὶ νὰ δανείζωνται ἐπιχειρήματα ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ζώων πρὸς τέρψιν τῶν ἀναγνωστῶν δὲν ἐξέλιπεν ἀκόμη.

ΤΙΝΙ ΤΡΟΠΩ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΣΙ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Περίεργον εἶνε νὰ γινώσκῃ τις τίνι τρόπῳ οἱ Κινέζοι ὀνομάζουσιν ἑκάστην τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἕκαστος βεβαίως ὑποθέτει ὅτι οἱ Κινέζοι ὀνομάζουσιν αὐτὰς καθ' ὃν τρόπον καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οἱ Κινέζοι ὠνόμαζον τοὺς γείτονάς των Ἰάπωνας, ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς κατὰ πρώτην φορὰν εἰς ἐπιμιξίαν, Ο ὐ ά. Ἐν διαστήματι δύο χιλιάδων περίπου ἐτῶν ἡ λέξις ο ὐ ὰ παρηλλάγη εἰς ο ὐ ό. Ἐν τῷ προκηρύγματι τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσαν ἐπ' ἐσχάτων οἱ Κινέζοι δι' ὧν ἀνήγγελλον τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Ἰαπώνων, οὗτοι ὠνόμασαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἰδίου ὀνόματος Ο ὐ ό. Οἱ Κινέζοι ὅταν θέλωσι νὰ δηλώσωσι κράτος τι προτιμῶσιν ὀνόματα μονοκατάληκτα. Οὕτω π. χ. ὀνομάζουσι τὴν Ἀγγλίαν Κ ὶ ν γ-Κ ο υ ὸ (ἀνθοῦσα χώρα). Τὴν Γαλλίαν ὀνομάζουσι Φ α-Κ ο υ ὸ (χώρα ἔχουσα νόμους). Ἡ Γερμανία καλεῖτε Τ ε-Κ ο υ ὸ (ἐνάρετος χώρα). Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καλοῦνται Μ έ η-Κ ο υ ό τ (ὡραία χώρα) τὴν Ἰταλίαν καλοῦσι Ἄ η-Κ ο υ ὺ τ (χώρα τῆς δικαιοσύνης). Ἕκαστον κράτος ὅπερ συνῆψε οἱανδήποτε συνθήκην μετὰ τῆς Κίνας ἢ ἦλθεν εἰς ἐπιμιξίαν πρὸς αὐτὴν ἐξελέξατο τοιοῦτον ὄνομα οἷον νὰ παράγῃ ἠθικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ Ἰαπωνία ἥτις ἦν γνωστὴ τοῖς Κινέζοις ὑπὸ τὸ ὄνομα Ο ὐ ὸ, ὅπερ δηλοῖ ὑποτελὴς προτιμᾷ νὰ ὀνομάζηται ἐν ταῖς πρὸς τὴν Κίναν σχέσεσι Τ σ ι π ὲ ν ὅπερ δηλοῖ χώραν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, ἐξ οὗ παρ' Εὐρωπαίοις τὸ ὄνομα (Japan). Ἐν γένει ἡ Ἰαπωνία σπουδάζει νὰ καταστῇ γνωστῇ ἐν Κίνᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τ σ ι -κ ο υ ὸ ὅπερ δηλοῖ χώραν τοῦ ἡλίου.

ΙΧΘΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Οἱ ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ ὕδατι ζῶντες ἰχθῦς καὶ ἔχοντες φάρυγγα παντελῶς διάφορον τοῦ τῶν λοιπῶν ζώων, τῶν παραγόντων ἤχους, εἶνε γνωστοὶ ὡς ἄφωνα ζῶα. Ἀλλ' οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου αἱ ἀνακαλύψεις ἐπιστημονικῶν τινων ἐκδρομῶν κατέδειξαν ὅτι ζῶσιν ἐν τοῖς δυτικοῖς παραλίοις τῆς νοτίου Ἀμερικῆς εἴδη τινὰ ἰχθύων, ἅτινα ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπροικίσθησαν δι' ἰδίων ὀργάνων, ἐπιτηδείων πρὸς παραγωγὴν μουσικῶν τόνων. Κατὰ τὸ 1852 ὁ λοχαγὸς J. M. Gillis ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ποιήσῃ ἐπιστημονικὴν καταμέτρησιν τῶν ὑδάτων τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου ὅπου αἱ ὧραι τοῦ ἔτους εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὰς τοῦ ἡμετέρου βορείου ἡμισφαιρίου. Κατὰ τὸ θέρος μεταξὺ Ἰανουαρίου καὶ Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ ρηθεὶς λοχαγὸς ἐπέτυχε νὰ ἀνιχνεύσῃ ἰχθῦν τινα (ὃν ἐκάλεσε Alosa musica), ὅστις ἐξέδιδε θελκτικὰς μελῳδίας. Ἐν πρώτοις οἱ μουσικοὶ οὗτοι ἰχθῦς παρήγαγον ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἐν τῇ Χιλῇ πόλεως Καλδέρας. Ἰδοὺ τί περὶ τούτου ἔγραψεν εἷς ἀνταποκριτὴς τοῦ λοχαγοῦ Gillis περὶ τούτου τοῦ ἰχθύος:

Τὴν ἑσπέραν ἦν διῆλθον ἐν Καλδέρᾳ ἀπῆλθον τῇ 11ῃ 1/2 ὥρᾳ μ. μ. εἰς τὴν παραλίαν ὅπως ἀκούσω τὴν ὑπὸ τὴν θάλασσαν διαδιδομένην μουσικήν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔμεινα λίαν ἐκστατικός. Εἰσελθὼν ἐντὸς ἀλιαρίου κατεκλίθην ἐν τῷ πυθμένι καὶ ἔθεσα τὸ οὖς μου ὅπως ἀκούσω τὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ διαδιδομένην μουσικήν. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἤκουσα τὴν μουσικὴν καὶ κατεθέλχθην ὑπ' αὐτῆς. Ἐκ τούτου δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι οἱ μουσικοὶ οὗτοι τόνοι παράγονται ὑπὸ εἴδους ἰχθύων τινῶν συναθροιζομένων ἐν πολλῷ πλήθει ἔν τινι ἀποκέντρῳ μέρει τοῦ κόλπου· ἕκαστος ἰχθὺς παράγει μόνον ἕνα τόνον, ἅπαντες δ' ὁμοῦ παράγουσι θελκτικὴν καὶ τερπνὴν μουσικήν, ὁμοιάζουσαν περίπου πρὸς τὴν ἁρμονίαν τῆς ἅρπας ἢ ἑτέρου τινὸς μουσικοῦ ὀργάνου. Ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Καλδέρας θὰ πειραθῶ νὰ μάθῃς τὸ ὄνομα τούτου τοῦ ἰχθύος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἀποκτήσω ἓν ζεῦγος αὐτοῦ διὰ τὴν ὑμετέραν συλλογήν.».

Ἕτερός τις φίλος τοῦ Gillis ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ ὅτι οὗτος ὁ μουσικὸς ἰχθὺς πλέει κατὰ τὴν αὐτὴν διευθυνσιν καὶ ἡ μελῳδία αὐτοῦ ἀκούεται μόνον κατὰ τὴν νύκτα. Μετὰ τέσσαρας μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ὁ ἰχθὺς οὗτος κρύπτεται χωρὶς ἐν τοῖς πέριξ νὰ ἀκουσθῇ τι περὶ αὐτοῦ. Ὁ Gillis ὑποθέτει ὅτι οἱ ὑποβρύχιοι οὗτοι μουσικοὶ ἀποχωροῦσι πρὸς βορρᾶν, ὅπου παρὰ τὸν ἰσημερινὸν ὁ μηχανικὸς Onferoy de Thoron ἤκουσε τὴν μελῳδίαν περὶ τῆς ὁποίας ἔγραφε πρὸς τὸν κόμητα τῶν Παρισίων τὰ ἀκόλουθα· «Ἐν τῷ κόλπῳ Paillon ἐγὼ κατὰ πρώτην φορὰν ἤκουσα ἄδοντα τὸν μουσικὸν ἰχθῦν. Καὶ πρότερον ἐν τῇ Καμπανίᾳ πολλὰ εἶπόν μοι περὶ τούτου τοῦ ἰχθύος τοῦ ὁποίου πολὺ πλῆθος συνήντησα ἐν Ματαζέ. Οὗτοι ᾖδον καθ' ὡρισμένας ὥρας τῆς νυκτὸς καὶ ἐν ὡρισμένοις τύποις τοὺς ὁποίους οἱ ἁλιεῖς ἔδειξάν μοι. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐπέστησα καὶ πολλὴν προσοχὴν εἰς τοῦτο, διότι εἴμην πεπεισμένος ὅτι ὁ ἰχθὺς οὗτος ἦν γνωστὸς εἰς τοὺς φυσιοδίφας. Ὅπως δὲ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν μου, ἀνέμενον κατάλληλον εὐκαιρίαν ὅπως ἀπελθὼν ἀκούσω τὴν μελῳδίαν των. Ἀλλ' ὡς συμβαίνει, ἐνίοτε οὗτοι οἱ ἰχθῦς δὲν περιμένουσι τὴν βαθεῖαν νύκτα ὅπως ἀρχίσωσι τὴν μουσικήν των. Κατάλληλος εὐκαιρία ἐδόθη μοι κατὰ τὴν ἐκ Παϊγιὸν εἰς Καμπανίαν ἐπιστροφήν μου.—Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου πλέοντες διά τινος ἀκατίου παρά τινα βαθεῖαν ὄχθην ἠκούσαμεν παράδοξον ἦχον λίαν βραδὺν καὶ διαρκῆ. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι μυία τις βομβίζει, ἀλλὰ μὴ ἰδὼν περὶ ἐμὲ παρόμοιόν τι ἠρώτησα τὸν λεμβοῦχον πόθεν προέρχεται ὁ ἦχος οὗτος. Κύριε, μοὶ ἀπεκρίθη οὗτος, ἰχθύες τινὲς παράγουσι τὴν μελῳδίαν ταύτην, τοὺς ἰχθῦς τούτους τινὲς μὲν καλοῦσι σιρῆνας, ἄλλοι δὲ μουσικούς». Ἀφοῦ ἐξεκινήσαμεν πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ἤκουσα μέγα πλῆθος διαφόρων τόνων ἐναρμονίων καὶ παρεμφερῶν πρὸς τοὺς τόνους τοῦ ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ μουσικοῦ ὀργάνου. Τότε διέταξα τὸν λεμβοῦχον νὰ κρατήσῃ τὰς κώπας καὶ ἐπί τινα χρόνον μετὰ πολλῆς περιεργείας παρετήρουν τὸ ἔκτακτον τοῦτο φαινόμενον. Ὡς ἀναφέρει εἷς ἀνταποκριτὴς τοῦ Ζιλλὶς ὁ μουσικὸς οὗτος ἰχθὺς ἀπαντᾷ ἐπίσης καὶ ἐν τῷ ποταμῷ Ματαζὲ καὶ ἐν τῷ παραποτάμῳ του Λελμοχίνο. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον ὅτι ὁ ἰχθὺς οὗτος ζῇ ἔν τε τῇ θαλάσσῃ καὶ τοῖς γλυκέσι ποταμίοις ὕδασι.

Τὸ σῶμα τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου ἰχθύος κατ' οὐδὲν ὂν διάφορον τοῦ τῶν κοινῶν ἰχθύων ἔχει μῆκος δέκα δακτύλων, ἐν τῷ νώτῳ του σύρει κυανᾶς τινας κηλίδας. Οἱ ἰχθῦς οὗτοι πλέουσι κατ' ἄπειρα πλήθη παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ παραμένουσι συνήθως ἐν τοῖς διὰ βράχων περιφραγμένοις ὕδασιν, ἐνίοτε δὲ ἀναπλέουσι τοὺς ποταμούς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σώματός των κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν εὑρίσκονται ἑπτὰ κυκλοτερεῖς μικραὶ ὀπαὶ αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῶν ἰχθύων. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ κατασκευὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ἤχων οὓς ἐκπέμπουσιν οἱ ρηθέντες ἰχθῦς δὲν ἠρευνήθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν φυσιοδιφῶν. Ἡ ἐνεργὸς χεὶρ τοῦ φυσιοδίφου δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἀποκαλύψῃ ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μυστήριον ἢ κάλλιον τὴν παιδιὰν ταύτην τῆς φύσεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Ἐν τῷ διεθνεῖ περὶ ὑγιεινῆς συνεδρίῳ, συγκληθέντι ἐν Λονδίνῳ, ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δέον νὰ παρακληθῶσι τὰ διάφορα κράτη ὅπως ἀναθέσωσιν εἰς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἰατροὺς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς καταγωγῆς τῆς διφθερίτιδος. Ἡ ἐπιτροπή, εἰς ἣν προηγουμένως ἀνετέθη ἡ μελέτη τούτου τοῦ ζητήματος, ἐξέθετο τὸ ἀποτελέσμα τῶν ἐργασιῶν της πρὸ τῶν μελῶν τοῦ ρηθέντος συνεδρίου, ὅπερ ἐψηφίσατο ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ νὰ παρακαλέσωσι τὰς κυβερνήσεις των περὶ τῆς προστασίας καὶ ἐνθαρύνσεως παντὸς εἴδους ἐρευνῶν περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς διφθερίτιδος, ὡς καὶ τῆς ἐκδόσεως πασῶν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γενησομένων μελετῶν. Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο τοῦ ρηθέντος συνεδρίου ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνήσεών των ἐπὶ τῶν ἀκολούθων προτάσεων, αἵτινες ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπιτροπῆς πρὸ τοῦ ρηθέντος συνεδρίου, συγκληθέντος πρὸς καταπολέμησιν τῆς διφθερίτιδος τῇ 9ῃ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

1ον. Ἡ διφθερῖτις εἶνε μολυσματικὴ νόσος· ἡ ἐξιχνίασις τῆς καταγωγῆς αὐτῆς ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

2ον. Οἱ ἐκ τῆς διφθερίτιδος ἀσθενήσαντες δέον νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν ὑγιῶν.

3ον. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δένον νὰ διατάξωσι τὴν ταχεῖαν ἀπολύμανσιν τῶν κατοικιῶν ἐν αἷς εὑρίσκοντο ἀσθενεῖς ἐκ διφθερίτιδος, ἰδίᾳ τῶν ἀσπρορούχων, τῶν ἐνδυμάτων τῆς κλίνης καὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων ἅτινα μετεχειρίζετο ὁ ἀσθενής. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας αἱ ἀρχαὶ δέον νὰ διατάξωσι περὶ τῆς ἀπολυμάνσεως πάντων τῶν ἐν χρήσει ὄντων ἀσπρορούχων πρὶν ἢ ταῦτα δοθῶσιν εἰς τὴν πλύντριαν.

4ον. Αἱ ἅμαξαι δι' ὧν θὰ μεταφέρωνται οἱ ἀσθενήσαντες ἐκ τῆς διφθερίτιδος εἰς τὰ νοσοκομεῖα δέον νὰ ἀπομολύνωνται μεθ' ἑκάστην μεταφοράν.

5ον. Τὰ ἐκ τῆς διφθερίτιδος ἀσθενήσαντα παιδία δέον νὰ μὴ φοιτῶσιν ἐν τῷ σχολείῳ μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν των ἕως οὗ ὁ ἰατρὸς ἐπιτρέψει τὴν φοίτησίν των.

6ον. Ὅταν ἔν τινι σχολῇ πιστοποιηθῇ κροῦσμα τι ἐκ διφθερίτιδος, ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ φοιτῶντα παιδία δέον νὰ διατελῶσιν ἐπί τινα χρόνον ὑπὸ ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται ἐκεῖνα τὰ παιδία ἅτινα φαίνονται διακείμενα εἰς πάθησιν τοῦ λάρυγγος. Ἰδίᾳ δέον αὐστηρὰ νὰ ἦ ἐπίβλεψις τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀσθενήσαντος παιδός.

Ὅπως τελείως ἐκλείψῃ ἡ διφθερῖτις δέον νὰ γείνῃ ἀκριβὴς αὐτῆς διάγνωσις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Πολλάκις ἐκφεύγει τὸν παρατηρητὴν ἡ ἀρχὴ ταύτης τῆς ἀσθενείας. Διὰ τοῦτο δέον αἱ μητέρες καθ' ἑκάστην νὰ παρατηρῶσι τὸν λάρυγγα τῶν τέκνων των ἐν ὅσῳ ταῦτα εἶνε μικρὰ ὅπως συνειθίσωσιν εἰς τοῦτο. Τὸ ὑγιεινικὸν τοῦτο μέσον δέον νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν. Ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀσφαλὴς διάγνωσις τῆς διφθερίτιδος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς χρήσεως τῶν βακτηριολογικῶν μέσων, διὸ πάντοτε δέον νὰ προτρέπωνται οἱ ἰατροὶ πρὸς χρῆσιν τούτων. Τὸ ἐναντίον τῆς διφθερίτιδος ὑγρὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προφυλακτικὸν καὶ ἰματικὸν μέτρον.

—

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν Βουδαπέστῃ συγκληθέντος διεθνοῦς περὶ ὑγιεινῆς συνεδρίου συστηθέντα ἐναντίον τῆς διφθερίτιδος μέτρα ἐφαρμόζονται ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς πρωτοβουλίας ληφθείσης ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου. Ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐκλείψῃ πᾶν εἶδος ταύτης τῆς μάστιγος τῶν παίδων.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ὡς φαίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου θὰ δυνηθῶμεν νὰ προμηθευώμεθα φωτογραφικὰς ἀπεικονίσεις τῆς σελήνης τοσοῦτον εὐκόλως ὡς ἀγοράζομεν διάφορα ἀπεικονίσματα τῶν μαγευτικῶν τοπίων τῆς γῆς. Δὲν θὰ παρέλθωσι 25 ἔτη καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις καὶ χαρτοπωλείοις θὰ εὑρίσκωμεν φωτογραφίας τῶν ὑπὸ τοῦ Κοπερνίκου παρατηρηθέντων ὀρέων τῆς σελήνης ἢ τῆς ἐν αὐτῇ οὕτω κληθείσης λίμνης τοῦ Κροίσου οὕτως εὐκόλως, καθὼς τώρα ζητοῦμεν καὶ ἀγοράζομεν διαφόρους φωτογραφίας τοῦ Μονμπλὰν ἢ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου.

Ἐπεχείρησαν νὰ φωτογραφήσουν τὴν σελήνην κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φωτογραφίας ἐν τῇ πράξει, ἀλλὰ μόλις ἐπ' ἐσχάτων αἱ φωτογραφίαι αὗται τῆς σελήνης ἐγένοντο ὠφέλιμοι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Τοῦτο συνέβη τὸ 1889 ὅτε ἐδημοσιεύθησαν αἱ φωτογραφίαι τῆς Σελήνης, ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ τοῦ διασήμου ἀστροφυσικοῦ Σέινερ. Ἕως τότε ἅπασαι αἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ εὑρισκόμεναι φωτογραφίαι τῆς Σελήνης ἦσαν ἀτελεῖς μετατυπώσεις

ἰχνογραφημάτων ἢ φωτογραφιῶν μὴ ἐχουσῶν ἐπιστημονικήν τινα ἀξίαν. Μέχρις ἐσχάτων παντες οἱ σπουδαῖοι σεληνομαθεῖς ἐχάραττον διὰ τῆς χειρός των χάρτας τῆς σελήνης. Οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὁπόσαι ἀνακρίβειαι καὶ σφάλματα δύνανται νὰ παρεισρρίσωσιν εἰς τοιούτους χάρτας, καὶ πολλάκις ἐμπειρότερός τις καὶ ἐπιτηδειότερος ἀστρονόμος δύναται νὰ παρατηρήσῃ περισσότερα φαινόμενα τῶν οὐρανίων σωμάτων ἢ ἕτερος ὄχι τόσον ἔμπειρος καὶ ἐνίοτε ἀστρονόμοι τινὲς ἔχοντες ἀχαλίνωτον φανσασίαν καὶ ἑτέρας ἰδιότητας ἀσυμβιβάστους πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις, παρίστων ἐν τῷ χάρτῃ τῆς σελήνῆς καὶ ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἀπαντᾷ ἐν αὐτῇ.

Μεθ' ὁποίας δυσχερείας ἰχνογραφοῦνται οἱ χάρται τῆς σελήνης δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἐν Πράγῃ ἀστρονόμος Βεηνὲκ ἐπὶ 225 ὥρας κατεγίνετο ὅπως ἰχνογραφήσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς σελήνης μεγεθύνων εἰκοσάκις τὴν φωτογραφίαν τῶν ὀρέων τῆς Σελήνης, τὴν γενομένην ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τοῦ Λίκ.

Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ τελειοποίησις τῶν φωτογραφιῶν τῆς Σελήνης εἶν' οὐχὶ πολυτέλεια ἀλλ' ἀπόλυτος ἀνάγκη διὰ τὴν ἐπιστήμην. Αἱ τελειόταται φωτογραφίαι τῆς Σελήνης γίνενται ἐν τῷ παρισινῷ καὶ τῷ τοῦ Λὶκ ἀστεροσκοπείῳ. Ἐν τῷ παρισινῷ ἀστεροσκοπείῳ αἱ φωτογραφίαι γίνονται διὰ τοῦ διαστήμου ὀργάνου τοῦ Λίκ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διὰ τοῦ οὕτω καλουμένου equatorial τοῦ Κοδέ. Τοῦ παρισινοῦ ὀργάνου ἡ ὕαλος ἔχει 60 ὑφεκατόμετρα διάμετρον, ἡ δὲ εἰκὼν ἡ δι' αὐτοῦ λαμβανομένη ἔχει δράμετρον 18 ὑφεκατομέτρων. Τὸ θλαστικὸν τοῦ φωτὸς ὄργανον τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Λὶκ εἶνε λίαν ἰσχυρόν, καὶ ἐὰν τεθῇ πρὸ τοῦ obiectif του ἰδιαιτέρα διορθωτικὴ φωτογραφικὴ linse δύναται νὰ δώσῃ λίαν μεγάλην ἀπεικόνισιν. Δυστυχῶς ἡ linse δὲν ἐπέτυχε τελείως, ἕνεκα δὲ τούτου πρὸς ἐναργοτέραν παράστασιν τῶν ἀντικειμένων ἐδέησε νὰ κρατηθῇ μέρος τι τοῦ φωτὸς διὰ τοῦ διαφράγματος ὅτε μόνον εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν εἰκονίσματα ἔχοντα οὐ μεγαλειτέραν διάμετρον τῶν 13,5 ὑφεκατοστομέτρων. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἠθέλησαν νὰ ἀναπληρώσωσι θέσαντες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ frefractor μεγεθύνουσαν τὰ ἀντικείμενα linse ἥτις νὰ δύνηται νὰ μεγεθύνῃ πεντάκις τὴν ληφθεῖσαν εἰκόνισιν τῆς Σελήνης. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐφάνη δυσκολία τις συνισταμένη εἰς τοῦτο ὅτι ἡ Σελήνη δὲν ἵσταται ἀκίνητος καὶ λίαν δυσκόλως δύναται νὰ φωτογραφηθῇ διὰ τοιούτων πολυσυνθέτων ὀργάνων. Καὶ πράγματι ἡ Σελήνη κινουμένη πρὸς ἀνατολὰς συγχρόνως κλίνει πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς νότον, καὶ ἐπὶ τέλους ποιεῖ μετατοπισμούς, οἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς παραλλάξεως. Ἡ τοποθέτησις τοιούτων πολυσυνθέντων ἐργαλείων ἅμα δὲ καὶ βαρέων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ταῦτα νὰ δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὴν μεταβολὴν ἐν τῇ κινήσει κατὰ τὸ οὐράνιον στερέωμα ἑνὸς ἀστέρος εἶνε λίαν δυσχερής, διὰ τοῦτο μόνον μετὰ πολλὰ ἀνεπιτυχῆ πειράματα εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχτῇ τοῦτο. Ἐν τούτοις ὁ ἀστρονόμος διδάκτωρ Μπερμπερὶχ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔν τε τῷ παρισινῷ καὶ τῷ τοῦ Λὶκ ἀστεροσκοπείῳ ἡ τοποθέτησις τῶν ἐργαλείων πρὸς παρακολούθησιν τῆς μεταβολῆς ἐν τῇ κινήσει τῶν οὐρανίων σωμάτων ἐπέτυχε κατὰ τρόπον ὥστε μετά τινα χρόνον ἐὰν δὲν δυσχεράνωσι τὴν φωτογραφίαν αἱ κυμάνσεις τοῦ ἀέρος ἢ ἕτερόν τι θὰ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν μεγαλειτέρας, ἀκριβεστέρας καὶ ἐναργεστέρας ἢ πρότερον φωτογραφίας τῆς Σελήνης.

(Ἔπετ. τὸ τέλος)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ πόσον ἐν διαστήματι 50 ἐτῶν ηὐξήθη ἡ ταχύτης τῶν ταξειδίων δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τῆς ἑπομένης συγκρίσεως. Τῷ 1840 διὰ νὰ μεταβῇ τις ἐκ Λονδίνου εἰς Καποτὰτ ἀπητοῦντο 70 ἡμέραι, εἰς Βομβάην 120, εἰς Σίδνεϊ 130, εἰς Νέαν Ὑόρκην 40, εἰς Ἰαμαϊκὴν 42, εἰς τὸ Ρίον 65, εἰς τὸ Βαλπαράησο 110 ἡμ. Τώρα τὸ ἀγγλικὸν ταχυδρομεῖον φθάνει, ἐκ Λονδίνου κινῆσαν, εἰς Καποτὰτ ἐντὸς 21 ἡμ., εἰς Βομβάην ἐντὸς 18 ἡμ., εἰς Σίνεη ἐντὸς 43 ἡμ., εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐντὸς 10 ἡμ., εἰς Ἰαμϊακὴν ἐντὸς 18 ἡμ., εἰς τὸ Ρίον ἐντὸς 21 ἡμ., καὶ εἰς τὸ Βαλπαράησο ἐντὸς 39 ἡμερῶν. Ὥστε κατὰ μέσον ὅρον ἡ ταχύτης τῶν ταξειδίων ηὐξήθη περισσότερον τῶν τριῶν φορῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρχει τόπος ἐν τῇ ὑφηλίῳ ὅπου ἐκ Λονδίνου νὰ μὴ δύναταί τις νὰ ὑπάγῃ ἐντὸς δύο μηνῶν.

—

Οἱ κύνες ἐν ταῖς παρὰ τοὺς πόλους χώραις.—Ἐν ταῖς πολικαῖς χώραις ὁ κύων εἶνε τὸ μοναδικὸν οἰκιακὸν ζῶον ἀντικαθιστῶν τὸν ἵππον καὶ τὸν βοῦν. Οἱ κύνες τῆς Γρελανδίας, Σιβηρίας καὶ Καμτσάκη ἀνήκοντες εἰς τὸ αὐτὸ γένος ἔχουσι τὸ πρόσωπον εὐρύ, ὀξέα ὦτα, μακρὰν καὶ πυκνὴν τρίχα ωφ-

τεινοῦ κιτρίνου χρώματος καὶ κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν λύκων ἐκτὸς μόνον τῆς μακρᾶς οὐρᾶς ἥτις ὁμοιάζει τὴν χαίτην τοῦ ἵππου. Οἱ ἐγχώριοι μεταχειρίζονται τοὺς κύνας πρὸς ἕλκυσιν τῶν ἑλκύθρων των καὶ πρὸς εὕρεσιν τῶν πρὸς διατροφὴν ἀναγκαίων. Λίαν περιέργους εἰδήσεις ἐδημοσίευσε τὸ περιοδικὸν La Nature ἐκ τοῦ στόματος τῶν περιηγητῶν ἐπισκεψαμένων πρό τινος χρόνου τὰς βορείους ταύτας χώρας περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τῶν κυνῶν μεταφορᾶς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων. Δέκα ἕως δεκαπέντε, ἀναφέρει ὁ Fenedicte Revoil, ζευχθέντες ὁμοῦ καὶ ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ μεγίστου μεταξὺ αὐτῶν κυνός, διατρέχουσι τοὺς κεκαλυμένους ὑπὸ πάγων τόπους καὶ τοὺς παγωμένους ποταμούς, διερχόμενοι τὸ ἡμερονύκτιον 40—50 χιλιόμετρα καὶ σύρουσιν ἕλκυθρα φορτωμένα μὲ 500—750 χιλιόγραμ. ἐμπορευμάτων. Ὅταν ἡ χιὼν διαλυθῇ ἀπολύουσι τοὺς κύνας ἐλευθέρους ὅπως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐξευρίσκωσι τὰ πρὸς διατροφήν των. Ὅταν ἐπανέλθῃ τὸ ψῦχος οἱ κύνες ἀκάλεστοι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν κατοικίαν τῶν κυρίων των. Οὗτοι τοσαύτην ἰσχυρὰν ὄσφρησιν ἔχουσιν ὥστε ἀκόμη ἐν μέσῳ τῶν ἰσχυρῶν θυελλῶν δὲν χάνουσι τὴν ὁδὸν καὶ φέρουσι τὸν ὁδοιπόρον εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἀνησυχίας ἐπιζητουμένην καλύβην. Ὁ Victor Menie λεπτομερῶς ἐκτίθησιν ἐν τῷ ῥηθέντι περιοδικῷ τὸν τρόπον δι' οὗ οἱ κάτοικοι τοῦ Λαβραδὸς ἐπιταχύνουσι τὴν πορείαν τῶν κυνῶν των.

═

Κατὰ τὰς νεωτάτας ἐπισήμους εἰδήσεις, ἐν ταῖς ρωσικαῖς ἐπαρχιακαῖς πόλεσι, κατ' Ὀκτώβριον παρελ. ἔτους, ἐδίδοντο 440 περιοδικὰ συγγράμματα, δημοσιευόμενα ἐν 114 πόλεσι. Ἐν τῇ ρωσικῇ γλώσσῃ ἐξεδίδοντο 309 περιοδικὰ συγγράμματα. ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς, ἰδίᾳ τῇ γερμανικῇ καὶ πολωνικῇ 131. Τὸ πρῶτον μέρος ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων κατέχει ἡ Βαρσοβία ὅπου ἐκδίδονται 72, μετ' αὐτὴν ἕπονται ἡ Ρέγα ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκδίδονται 24, τὸ Κίεβον ὅπου ἐκδίδονται 20, ἡ Ὀδησσὸς καὶ ἡ Τυφλὶς ὧν ἡ πρώτη ἔχει 19 περιοδικὰ συγγράμματα ἡ δὲ δευτέρα 17, ἐν Καζάνῃ καὶ Χαρκόβῳ ἐκδίδονται 9 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐν Ρεβέλ, Σαρατόβῳ καὶ Γιουρέβῳ 8, ἐν Βορονέζῃ, Νιζὴ-Νοβογορὸδ καὶ Τόμπκῃ 6, ἐν Ἀζάου, Νίζη-Νοβογορὸδ καὶ Τόμπκῃ 6, ἐν Ἀστραχάν, Μπαρκού, Ἰρκούντσκῃ καὶ Γαροσλάβῳ 5. Ἐν ἑνδεκα πόλεσιν ἐκδίδονται ἀνὰ 4 περιοδικὰ συγγράμματα, ἐν 23 πόλεσιν ἀνὰ 3, ἐν 22 πόλεσιν ἀνὰ 2, καὶ ἐν 38 πόλεσιν ἀνὰ 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐφημερίδων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνέρχεται εἰς 61, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον 31 ἐφημερίδες εἶνε ἡμερησιαῖαι. Αἱ 16 ἐκδίδονται ἐν 42 πόλεσιν. Μόνον ἐν 21 πόλεσιν ἐκδίδονται ἡμερήσιαι ἐφημερίδες.

—

Ἡ ρωσικὴ ἐφημερὶς «Πολίτης» πρό τινος χρόνου ἐδημοσίευσε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Σαρατόβου (Ρωσία) προτίθενται νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν χήραν κυρίαν Καρνὼ τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καλλιτεχνικῶς ἐξεργασθεῖσαν ἐν τῷ εἰκονογραφικῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Χλέβνικοβ ἐν Μόσχᾳ καὶ τεθεῖσαν ἐντὸς πολυτελοῦς καὶ κεκοσμημένης δι' ἐμάγι θήκης. Ἐν τῷ ὀπισθίῳ μέρει τῆς εἰκόνος προσηρμόσθη χρυσῆ πλὰξ φέρουσα τὴν ἀκόλουθον ρωσιστὶ γεγραμμένην ἐπιγραφήν· ἡ πόλις Σαράτοβ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ συλλυπητήριά της πρὸς Ὑμᾶς, ὦ κυρία χήρα, ἑνὸς τῶν μεγίστων υἱῶν τῆς Ρωσίας, ἀποθανόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος του καὶ φίλου τῆς Ρωσίας, ἀποστέλλει ἡμῖν ἀπομίμησιν τῆς εἰκόνος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῶν ἐγκαρδίων του αἰσθημάτων. Οἱ κάτοικοι τοῦ Σαρατόβου, νέοι τε καὶ γέροντες, πρὸ πολλοῦ χρόνου μετὰ λύπης προσεύχονται πρὸ ταύτης τῆς εἰκόνος, παραμυθούσης αὐτοὺς ἐν τοῖς παθήμασί των. Εἴθε αὕτη ἡ εἰκών, ὦ κυρία, νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν βαθεῖαν λύπην ὑμῶν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα Ὑμῶν.»

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ χήρα τοῦ ἀοιδίμου μεταστάντος Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅτε ἐδέχετο διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἐκ Γάλλων ἀξιωματικῶν συγκειμένην πρεσβείαν, ἐπίτηδες ἀφιχθεῖσαν εἰς Πετρούπολιν ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἐδάκρυσε καὶ ἠσπάσθη ἐν τῷ μετώπῳ τὸν ναύαρχον Ζερβὲ, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἔκλινεν ὅπως ἀσπασθῇ τὴν δεξιάν της.

Ἰδόντες τὴν συγκινητικὴν ταύτην σκηνὴν οἱ συνοδεύοντες τὸν ναύαρχον ἀξιωματικοὶ ἐγονυπέτησαν καὶ ἐκραύγασαν «ὦ Κυρία, γονυπετοῦμεν ἐνώπιον τῆς λύπης ὑμῶν».

—

Ἰδιότητες τῶν μήλων. Ὁ ἰατρὸς Searles συνιστᾷ τοῖς πελάταις του τὰ μῆλα ὡς τὸ ἄριστον ὀπωρικόν, διότι ταῦτα περισσότερον παντὸς ἑτέρου ὀπωρικοῦ, ποντὸς ἑτέρου λαχανικοῦ περιέχουσι φόσφορον. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰατροῦ τούτου λίαν ὠφέλιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶνε πρὸ τοῦ νὰ κατακλιθῇ νὰ φάγῃ ἓν μῆλον, διότι τὸ μῆλον διευκολύνει τὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου καὶ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ παρέχει ἥσυχον καὶ βαθὺν ὕπνον. Τὸ μῆλον, πορτοκάλλιον καὶ λειμώνιον καθαρίζει τὸ στό-

μα καὶ χρησιμεύει ὡς προφυλακτικὸν μέσον ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν τοῦ λαιμοῦ. Ἐκτὸς τούτου, τοῦτο ἐξαιρέτως καταγάζει τὴν δίψαν ἰδίᾳ τῶν ἀσθενῶν, μεθύσων καὶ ὀπιομανῶν.

—

Τὸ παιγνίδιον δόμινο, τὴν καταγωγὴν τοῦ ὁποίου ἀπέδιδον ὁτὲ μὲν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὁτὲ δὲ εἰς τοὺς Κινέζους ἢ ἐν γένει τοὺς Εὐρωπαίους, ἔλαβε τὴν ἀρχήν του ἐν τῷ βενεδικτινῷ μοναστηρίῳ Μόντε Κασίνο. Δύο μοναχοὶ ὑποβληθέντες εἰς διαρκῆ φυλάκισιν πρὸς διασκέδασιν ἐν τῷ χρόνῳ καθ' ὃν δὲν ἠσχολοῦντο περὶ τὴν προσευχὴν καὶ μετάνοιαν ὅπως μὴ παραβῶσι τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῖς ἐπιτιμίαν τοῦ σιωπᾶν, ἐδείκνυον ἀλλήλους κυβικὰ λιθάρια ἔχοντα διάφορα σημεῖα. Ὁ κερδίζων κατὰ τὴν ἀμοιβαίαν συμφωνίαν, ἀνήγγελλεν εἰς τὸν σύντροφόν του προφέρων διὰ χθαμαλῆς φωνῆς τὸν πρῶτον στίχον τῆς ἀγρυπνίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ μοναχοὶ ἐτελειοποιήθησαν ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν προσευχῶν καὶ ἐτελειοποίησαν τὸ παιγνίδιον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τῆς φυλακῆς διέδωσαν τοῦτο ἐν τῷ μοναστηρίῳ. Μετ' ὀλίγον τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐγένετο δημῶδες καὶ ἐν τῇ πόλει. Τὸν στίχον τῆς ἀγρυπνίας ὃν ἐπρόφερεν ὁ κερδίζων συνέτεμεν εἰς τὴν ἀρχικήν του λέξιν δόμιμο ἐξ οὗ ἔλαβε τὸ παιγνίδιον τοῦτο.

—

Ὁ Γάλλος βοτανιαὸς Τριὰν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην νέον σφαιροειδὲς φυτὸν ὅπερ ἐκάλεσε Arracacha esculenta ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀλεξιβροχοειδῶν. Τὸ φυτὸν τοῦτο φύεται ἐν τῇ Κολομβίᾳ ὅπου ἀντικαθιστᾷ τὸ γαιώμηλον. Αἱ ρίζαι τούτου τοῦ φυτοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ρίζας τοῦ ρεπανίου μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἶνε γλυκεῖαι τὴν γεῦσιν καὶ ἀμιλώδεις.

—

Ἐν τῇ νήσῳ Κρακατόᾳ ἐπὶ τοῦ παρόντος βλαστάνει νέα βλάστησις. Ἡ Κρακατόα εἶνε νῆσός τις ἐν τῷ Ζονδικῷ ἀρχιπελάγει ἥτις ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν τὸ 1883 συμβᾶσαν ἔκρηξιν τοῦ αὐτόθι ἡφαιστείου ἐν μέρει ἐβυθίσθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν μέρει δὲ κατεκλύσθη ὑπὸ τῆς λάβας, ἄμμου καὶ πετρῶν, οὕτως ὥστε πᾶσα βλάστησις κατεστράφη. Ἐν τούτοις ὁ Τρέηπ διδάκτωρ τῆς βοτανικῆς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Μπούητεντσοργ βοτανικοῦ κήπου μετὰ πολλὰς δυσχερείας ἀποβιβασθεὶς εἰς ταύτην τὴν νῆσον εὗρεν βλαστάνουσαν ἐν αὐτῇ νέαν βλάστησιν ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθήσης ἀνακοινώσεως. Κατ' αὐτὸν 11 διάφορα εἴδη φυτείας καλύπτουσι τὴν νῆσον καὶ οὕτω προετοιμάζεται ἡ βλάστησις τῶν τελειοτέρων φυτῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἔκρηξις τοῦ ἡφαιστείου ἀναμφισβητήτως κατέστρεψε πάντας τοὺς σπόρους καὶ τὰς ἐν τῷ ἐδάφει ἐναπομενούσας ρίζας τῶν φυτων, μόνη πιθανὴ φαίνεται ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἡ νέα βλάστασις ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ πτηνὰ τὸν ἀέρα καὶ τὰ θαλάσσια ρεύματα διότι ὡς νῆσος τὰ νῦν εἶνε ἀκατοίκητος καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν προσπέλασις δυσχερής.

—

Ὡς ἀναφέρουσιν οἱ ἀμερικανοὶ μηχανικοὶ Κρόσμπη καὶ Λ. Μπὲλλ, ἡ ἀχρηστία τῶν ἵππων ὡς κινητηρίου δυνάμεως εἶνε ζήτημα μόνον χρόνου καὶ χρημάτων· ὑπὸ δὲ τῆς μηχανικῆς ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ἠλεκτρισμοῦ εἶνε ἀποφασισμένη καὶ ἐπίκειται μόνον ἡ παρότρυνσις τῶν κατοίκων πρὸς ὄφελος τῶν μηχανικῶν κινητήρων. Ὅταν εἶνε ἀνάγκη νὰ κατασκευασθῇ σιδηρόδρομος ἑνώνων πολυανθρώπους πόλεις, εὐθυνοτάτη καὶ καταλληλοτάτη εἶνε ἡ χρῆσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅστις δύναται νὰ παράγηται ἀφθόνως δι' ἠλεκτρικῶν πάλιν μηχανῶν ἐν αὐτῇ τῇ ὁδῷ, αἱ δὲ ἁμαξοστοιχίαι τότε δύνανται νὰ ἀποτελῶνται ἐξ ὀλίγων μόνων βαγονίων καὶ ἑπομένως ἡ κυκλοφορία νὰ ᾖ ἔτι συχνοτέρα. Διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῆς τελειοποιήσεως τῶν συνθημάτων εὐκόλως ὁ σιδηρόδρομος δύναται νὰ διανύσῃ 160 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἀπεναντίας ἡ χρῆσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν σιδηροδρόμοις κυκλοφοροῦσι μεταξὺ ὀλιγανθρώπων πόλεων δὲν εἶνε ἐπικερδής. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὴν ταχείαν ἁμαξοστοιχίαν τοῦ μέλλοντος ὁ μηχανικὸς Μπέλ. Εἰς τὰ ἐμπρὸς κεῖται ὁ δι' ἠλεκτρισμοῦ κινητὴρ δυνάμεως χιλίων ἵππων ἥτις ἀμέσως ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν ἀξόνων τῶν τροχῶν. Ὁ ἠλεκτρικὸς κινητὴρ πρέπει νὰ λήγῃ εἰς ὀξὺ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ μέρει ὅπως κάλλιον ὑπερνικᾷ τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἀέρος. Οὗτος σείρει μόνον ἓν ἢ δύο φωτιζόμενα καὶ θερμαινόμενα δι' ἠλεκτρισμοῦ βαγόνια. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα τῶν 160 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, ἥτις φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἀπίθανος, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρομεν τὰς ταχείας ἐν Σκωτίᾳ ἐκτάκτους ἁμαξοστοιχίας αἵτινες διανύουσι μεταξύ τινων σταθμῶν ἀπόστασιν 120—123 χιλιομ. τὴν ὥραν μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀτμομηχανῶν των καὶ τὴν ἰσχυρὰν δόνησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Ἐν τῷ ἐπ' ἐσχάτων γενομένῳ διαγωνισμῷ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων δι' ἀτμομηχανῶν διαφόρων συστημάτων, αἵτινες ἐκινοῦντο κατὰ μόνας, ἐπετεύχθη ταχύτης 120—140 χιλιομέτ. τὴν ὥραν. Διὰ μεγίστης ταχύτητος διακρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Φλάμαν Κράμπτον τὸ 1894 κατασκευασθεῖσα ἀτμομηχανὴ

ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ δύο λεβήτων ἑνωμένων καὶ κειμένων ἐπ' ἀλλήλων. Αὕτη ἡ ἀτμομηχανὴ ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ δύο λεβήτων ἑνωμένων καὶ κειμένων ἐπ' ἀλλήλων. Αὕτη ἡ ἀτμομηχανὴ δύναται νὰ περιλάβῃ τοσοῦτον ὕδωρ καὶ ἄνθρακας, ὥστε δύναται νὰ διανύσῃ 392 χιλιόμετρα χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ σταθῇ ὅπως ἐφοδιασθῇ τῶν ἀναγκαίων.

—

Ὁ Ἀγγελιοφόρος τῆς Τιφλίδος ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπερατώθη πρό τινος χρόνου καὶ ἐστάλη εἰς τοὺς βιβλιοπώλας ἡ ἐν Ἐτσμεγιατζὶν γενομένη ἔκδοσις τῆς Ἁγ. Γραφῆς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχαίᾳ Ἀρμενικῇ γλώσσῃ. Ἡ πρώτη ἔκδοσις αὐτῆς ἐγένετο τῷ 1166 ἐν Ἀμστελοδάμῳ τῆς Ὁλλανδίας τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Καθολικοῦ Πατριάρχου Ἀγόπ. Ἡ Ἁγία Γραφὴ μετεφράσθη κατὰ τὸν πέμπτον μ. Χ. αἰῶνα ἐν τῇ ἀρμενικῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ. Ἄλλοτε αὕτη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ γλώσσῃ δεν εἶχε τυπωθῆ ἐν Ἐτσμεγιατζίν.

⁂

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Μετὰ τὸν Φεβρουάριον ἐμφανίζεται ὁ πρῶτος τῆς ἀνοίξεως μήν, καθ' ὃν αἱ ἡμέραι εἶνε μεγαλείτεραι, ἡ θερμοκρασία γλυκυτέρα, τὰ δένδρα φαίνονται πράσινα, ἡ φύσις ἀρχίζει νὰ ἐνδύηται τὸν στολισμόν της καὶ τὰ πτηνὰ νὰ ἐξυμνῶσι τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀνοίξεως.

ΓΕΩΡΓΙΑ

Αἱ κυριώτεραι ἀσχολίαι τοῦ γεωργοῦ συνίστανται εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς σπορᾶς τοῦ Μαρτίου καὶ τὴν πώλησιν τῶν παχυνθέντων ζώων. Ἐξακολουθοῦσι νὰ ὀργόνωσι. Ἀποτελειόνουσι τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν τεχνικῶν λειμώνων.

Ἀμπελουργία. Ἀποτελειόνουσι τὴν κλάδευσιν, τὴν φύτευσιν καὶ τὰς καταβολάδας. Ἐξακολουθοῦσι τὴν πρώτην καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου διὰ τοῦ ἀρότρου. Ἐγκεντρίζουσι διὰ τοῦ σχίσματος τὰ ἡλικιωμένα κλήματα καὶ τὰ ὀλίγον προσοδοφόρα, καὶ οὕτω ἀντικαθιστῶσι τὸ κλῆμα διὰ νέου ἄλλου, ὅπερ εἶνε μᾶλλον παραγωγὸν πρώϊμον καὶ καλῆς ποιότητος.

Δασονομία. Ἀποπερατοῦσι τὴν ἐκκοπὴν τῶν δένδρων καὶ τὴν ἀραίωσιν αὐτῶν. Κλαδεύουσι τὰ νέα δενδρίλια. Καθαρίζουσι τὰς λεύκας καὶ ἰτέας. Ἐξακολουθοῦσι τὴν σπορὰν τῶν ἀειθαλῶν δένδρων. Μεταφυτεύουσι τὰ ρητινώδη δένδρα. Βάλλουσιν εἰς τὰς θέσεις των τοὺς ἐκ τῶν λευκῶν καὶ ἰτεῶν ἐκκοπέντας κλώνους.

Μελισσοτροφία. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς ἀφαιροῦσι τὴν κιγκλιδωτὴν ὀπὴν τῶν μελισσοκοφίνων καὶ καθαρίζουσι ταῦτα. Καταστρέφουσι τὰς ψώρας. Δίδουσι τροφὴν εἰς τὰ μελίσσια ὅσα στεροῦνται ταύτης.

ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ

Ἐπασχολοῦνται μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν σπορὰν καὶ τὰς μεταφυτεύσεις. Σπείρουσιν εἰς τὰς βραγιὰς λαχανικά, λάχανα τοῦ Μιλάνου καὶ κοκκινογούλια, κρομύδια, μπιζέλια, δαυκία, σπανάκια, μακεδονῆσι, κάρδαμον. Φυτεύουσι κοκκάρι, σκόρδα, γεώμηλα, σφαράγγια, ξυνίθρας, καπνὸν, ντομάτα. Σπείρουσιν ἀραβόσιτον, ἀγκούρια, πεπόνια, καρπούζια.

Ἀποτελειόνουσι τὸ κλάδευμα τῶν καρποφόρων δένδρων, μηλεῶν, ἀχλαδεῶν, κυδωνεῶν, ροδακινεῶν, βερικοκιῶν κλ. Ἀποτελειόνουσι τὴν ἐμφύτευσιν τῶν καρποφόρων δένδρων. Ἐγκεντρίζουσι διὰ τῆς προσεγγίσεως, ὅλα τὰ καρποφόρα καὶ φυτεύουσι μασχαλίδας κυδωνεῶν καὶ συκεῶν.

Ἐργασία ἀνθοφόρων κήπων. Σπείρουσιν εἰς φυτώρια τὰ δενδρόϊα ἄνθη, τὰ σαραντάρια τὰς βερβένας κλπ. Σπείρουσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν αὐχιόνιον τὴν μαργαρίτην. Φυτεύουσι τὰ παχύσαρκα ἄνθη, τὰς δάλιας κλπ.

Παραγωγικὰ προϊόντα. Παράγονται λαχανικὰ τὰ σπανάκια, αἱ ἀγγινάραι, τὰ μπιζέλια, κουκιὰ, μαρούλια, ῥαπανάκια κρομυδάκια κλπ. Ὀπῶραι. Οὐδὲ μία ἄλλη ἐκτὸς τῶν πορτοκαλλίων καὶ σπανίως μῆλα.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΖΩΑ

Ἵπποι. Ἀρχίζουσι νὰ φέρωσι τοὺς ἵππους, ὅπως συνουσιασθῶσιν. Αἱ τέξασαι ἵπποι κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον ἀρχίζουσιν ἤδη νὰ ἀναλαμβάνωσι τὰς ἐργασίας. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε καλὸς ἀφίνουσι τοὺς πώλους ἐντὸς τῶν περιφραγμάτων ἵνα περιπλανῶνται. Βόες. Ἀρχίζουν νὰ βάλλωσι τούτους εἰς τοὺς φυσικοὺς λειμῶνας. Ἀγελάδες. Ἀρχίζουσι νὰ δίδωσιν εἰς ταύτας ξηρὸν καὶ χλωρὸν χόρτον, τὰ δὲ νεοτεχθέντα μοσχάρια παχύνουσιν διὰ πώλησιν. Ποίμνια. Τὰ πρόβατα πρέπει νὰ ἐξέρχωνται μετὰ τὴν ἐξάτμισιν τῆς δρόσου. Πωλοῦσι τὰ ἀρνία καὶ παχύνουσι τὰ ζυγούρια διὰ πώλησιν. Κατασκευάζουσι τυρὸν καὶ βούτυρον. Χοῖροι. Εὐνοχίζουσι τοὺς χοίρους καὶ ἐκείνας τὰς χοίρους, αἵτινες εἶναι ἀνεπίδεκτοι παραγωγῆς.

⁂

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ

«Πατρός τε καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον . . .» ἔλεγον οἱ Προγονοι ἡμῶν. (Πλάτων)

Τῷ ὄντι οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὑπάρχει τι γλυκύτερον, φίλτερον, τιμαλφέστερον καὶ σεβαστότερον τῆς μητρὸς τῶν μητέρων καὶ πατρὸς τῶν πατέρων, τῆς πατρίδος, ἤτοι τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὸ πρῶτον βλέπει τις τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ἀνατρέφεται λαμβάνων τὰς πρώτας γνώσεις, δι' ὧν βαθμηδὸν ἀναπτυσσόμενος καὶ παιδευόμενος δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ὅσον οἷόν τε κάλλιστα τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἤτοι τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Τοιαύτης λοιπὸν οὔσης ἐν ὀλίγοις τῆς πατρίδος κατὰ Πλάτωνα, τί δὲν ὀφείλει ἕκαστος ἡμῶν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ; Ἀναμφιβόλως ὀφείλει πᾶν δυνατὸν μέσον νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς καὶ ὑποστηρίζῃ αὐτὴν χωρὶς νὰ φείδηται ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ὑπὲρ πάντα ἄλλον βεβαίως ἐγίνωσκον νὰ ἐκτιμῶσι τὴν πατρίδα οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἑαυτοὺς προσενεγκόντες ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, τοσοῦτοι ὁμολογουμένως ἥρωες ! Πόσα τοιαῦτα παραδείγματα ἀνδρῶν ἐκτιμησάντων καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, δὲν δύναταί τις νὰ εὕρῃ κατά τε τὴν ἀρχαίαν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχήν ! Ἐκ τούτων ἡμεῖς ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ γυμνασιακαὶ ἡμῶν σπουδαὶ εὐελπιστοῦντες ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἔκθεσιν ἑνὸς τοῦ τραγικωτέρου λαβόντος χώραν ἐπὶ Μ. Ναπολέοντος, καίπερ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κοπιῶδες καὶ ὑψηλὸν τοῦ ἐπιχειρήματος, ἤτοι τῆς σκιαγραφήσεως ἀρετῆς, ἀνδρῶν ἐμφορουμένων ὑπὸ γενναίων, ἠθικῶν καὶ ἀληθῶς πατριωτικῶν αἰσθημάτων.

Ὁ μέγας Ναπολέων, οὗτινος τὸ ὑπέρμετρον κατὰ τὸν Οὐγκὼ βάρος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ μοίρᾳ ἐτάραττε τὴν ἰσορροπίαν, ἐξακολουθῶν τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατακτήσεις αὐτοῦ καὶ διερχόμενος πλησίον Μονῶν τινων, ἔπεμψεν ἴλην τινὰ στρατιωτῶν ὅπως κατακτήσωσι τὰς ἐκεῖσε εὑρισκομένας ὀχυρωτέρας Μονάς, συμβουλεύσας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν νὰ προφυλάττωνται καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν οἱαδήποτε τῶν Μονῶν, πάσης δυνατῆς προδοσίας. Οὗτοι λοιπὸν ἐκτελοῦντες ἀνωτέρας διαταγὰς προσέβαλον ἀντεξίς τῆς ὑπολήψεως αὐτῶν Μονήν τινα πολλάκις, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατος ἡ κατάληψις αὐτῆς ἀμυνομένης δι' ὀλίγων μὲν μοναχῶν, ἀλλὰ πραγματικῶς ρώων, οὓς καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ τῆς πατρίδος καθίστα ἀνδρείους, ἵνα κατὰ Λουκιανὸν εἴπω. Τέλος μετὰ πολλὰς αἱματηρὰς καὶ καταστρεπτικὰς λίαν δι' ἀμφοτέρους προσβολὰς κατώρθωσαν νὰ γείνωσιν οὗτοι κύριοι τῆς Μονῆς, διὰ συνθήκης γενομένης μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Καθηγουμένου τῶν μοναχῶν. Ἀλλ' οὗτος ἔχων ἐν νῷ τὸ τοῦ Σοφοκλέους «ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς ἀποθνήσκειν τὸν εὐγενῆ χρὴ» ὡς οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀναλογιζόμενος τὰς ὕβρεις ἃς ἔμελλον νὰ ὑποστῶσιν αἱ παρακείμεναι μοναὶ (παρθένων), ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἀνωτέραν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν, ἐπεχείρησε τὴν διὰ δόλου καταστροφὴν αὐτῶν. Μετὰ τὴν συνθήκην δηλ. παρέθηκε τοῖς νικηταῖς πολυτελὲς δεῖπνον, ἐν ᾧ λάθρα καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν μοναχῶν εἶχεν ἀνεμίξει δηλητήριον ἐπιθυμῶν οὕτω νὰ ἐλευθερώσῃ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τῶν διαφόρων ἀτιμώσεων ὄχι μόνον τὴν ἑαυτοῦ Μονήν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν παρακειμένων μοναχῶν (παρθένων) ἀφηνομένων εἰς τὴν διάκρισιν καὶ τὸ ἔλεος ἀνδρῶν ἐπιρρεπῶν πρὸς τὰς ἀτιμίας, καὶ δὲν ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Διότι ἂν καὶ προὔτειναν οὗτοι ὅπως αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρῶτον ποιήσωνται ἀρχήν, οὗτος μετὰ πλήρους ἐντελῶς ἀταραξίας ἐξετέλεσε τὴν πρότασιν αὐτῶν, δι' ὃ οὗτοι παραπεισθέντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν προκειμένων. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκορέσθησαν πάντες τρώγοντες καὶ πίνοντες, ὁ καθηγούμενος αἰσθανόμενος τὸ τέλος τοῦ βίου του προσεγγίζον καὶ ἐπερειδόμενος ἐπὶ τὸ κατόρθωμά του δηλ. τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκεῖσε Μονῶν ἀπὸ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν ἁγίων ἐκείνων στιφῶν, ἀνεκοίνωσε τοῖς μοναχοῖς τὸ ἀπόρρητον ζητῶν παρ' αὐτῶν συγχώρησιν. Οὗτοι δὲ ἀληθῶς ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου ὑψώσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς τὸν Οὐρανὸν ηὐχαρίστουν τὸν Θεὸν διότι ἔτυχον τοῦ καλλίστου τῶν θανάτων ἤτοι τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ! **Γ.Μ.Ε.**

ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμον
εἷς ὑπάρχει Παντοκράτωρ
ὁ Θεός. Πλὴν μετὰ τοῦτον
καὶ εἷς ἄλλος κοσμοκράτωρ.
Ποῖος ;.. Οὗτος εἶν' ἐκεῖνος
ὅστις πάντα καθορίζει
καὶ τιμὰς καὶ μεγαλεῖα
εἰς τὸν κέντωρα πορίζει.
Ἔχει κύτρινον τὸ δύμα
καὶ καλεῖτ' ὑφ' ὅλων χρῆμα.
Τὰ βασίλεια κι' οἱ θρόνοι
διὰ τοῦτο λειτουργοῦσι
κι' ὑπουργοὶ προσέτει πάντες
μόνον τοῦτον προσκυνοῦσι.
Στρατηγοὶ συνταγματάρχαι
δι' ἐκεῖνο ἀγρυπνοῦσι
καὶ γενναῖοι στρατιῶται
διὰ χρῆμα πολεμοῦσι.
Εἰς τὸν πόλεμον τὸ σῶμα
προηγεῖται διὰ χρῆμα.
Τολμηρὸς ταξειδιώτης
Ὄρη δύσβατ' ἀναβαίνει
καὶ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου
χάριν τούτου διαβαίνει.
Διαπλέουσι τὰ σκάφη
τ' ὠκεάνειον πεδίον
κ' ὁδοιπόρος δὲ ναύτης
λύει δένει τὸ σχοινίον.
Κόρη νέα διὰ χρῆμα
συζευγνύεται πρεσβύτην
κι' ὡραία στεφανοῦται
διὰ χρῆμα τὸν ἀλύτην.
Δι' αὐτὸ ἀνοιγοκλείει
τὸ κατάστημα ἐμπόρου
ψεύδη ἄπειρα δὲ λέγει
σοφὸν στόμα δικηγόρου.
Καὶ ὁ ῥήτωρ εἰς τὸ βῆμα
ῥητορεύει διὰ χρῆμα.
Μὲ ὑάλους ἀστρονόμοι
κατεβάζουν τοὺς ἀστέρας
κ' οἱ θρασεῖς ἀεροναῦται
διατρέχουν τοὺς ἀέρας.
Μὲ τὸ χρῆμα ἀγοράζουν
ἔθνη, πόλεις καὶ χωρία
μὲ αὐτὸ δ' οἰκοδομοῦνται
ναοί, πύργοι καὶ σχολεῖα.
Πλὴν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μνῆμα
σὲ χρειάζομαι, ὦ χρῆμα. Δ.Λ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὁ ἱερεὺς ὁ καλὸς ἐπειδὴ φρονεῖ τὰ οὐράνια, διὰ τοῦτο καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὰ εἰς αὐτὸν ἁρμόζοντα τιμητικὰ ἀξιώματα. Οὐδέποτε ποθεῖ νὰ γίνῃ μέγας, ἀλλ' ἀεὶ βελτίων· διότι παρὰ τῷ ἐμπρέποντι αὐτῷ ἀξιώματι παράκειται σκόπελος· ὧν δὲ αὐστηρῶν ἠθῶν οὐδὲν ἕτερον ὕψος πρέπει νὰ γινώσκῃ, παρὰ τὴν ἐξουσίαν κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὴν εἰς τὸν Θεὸν ὑποταγὴν ἐν πλήρει ἀφοσιώσει καὶ αὐταπαρνήσει. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ αὐτῷ ποτε ἀξίωμά τι ἀζήτητον σπουδάζει πρὸ παντὸς ἄλλου ὅπως γίνῃ εἴς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν χρήσιμος καὶ ἀμίμητον παράδειγμα συμπεριφορᾶς καὶ εὐκοσμίας. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ λαβόντος δούλου μορφὴν εἶναι ὁ πρῶτος πιστὸς δοῦλος τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτῷ ὄντων εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ φροντίδα· νομίζει τὴν ταπείνωσιν ἥτις ἥρμοσεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὡς τὴν ἀκροτάτην κορυφὴν τῆς τιμῆς· οὐδέποτε λησμονεῖ ὅτι εἶναι ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἵνα ἀρέσῃ τῷ Θεῷ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἱκανὸν θάρρος νὰ μὴ ἀρέσκηται εἰς τὰ τοῦ κόσμου.

Ὁ ἱερεὺς ὁ καλὸς δὲν θηρεύει οὔτε τιμάς, οὔτε πλοῦτον, ἀλλ' εἶναι καθαρὸς ἀπὸ παντὸς μισαροῦ καὶ πάσης φιλεκδικίας· διότι διάκονος ὢν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐφ' οὗ οὐδεμία προσφορὰ ἐχθρευούσης καὶ ἐμπαθοῦς καρδίας δύναται νὰ ἔχῃ χώραν, εἶναι προωρισμένος νὰ ἐξαπλοῖ τὴν Οὐράνιον εὐλογίαν, νὰ γίγνηται διδάσκαλος τῶν ἀπαιδεύτων, παρήγορος καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ἐλεήμων τῶν πτωχῶν, σωτὴρ τῶν καταθλιβομένων, πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, προστάτης τῶν πιεζομένων, καὶ τὸ κατὰ δίκαιον συνήγορος τῶν πασχόντων.

Ὁ ἱερεὺς ὁ καλὸς παρέχων ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πάσης καλῆς καὶ ἀγαθοεργοῦς πράξεως καὶ τῆς εἰς τὸν Θεὸν ἀφοσιώσεως εἶναι ἕτοιμος εἰς ὑπακοὴν καὶ ἐρρωμένως εἰς ὑπομονήν· δίκαιος ἐν κρίσει καὶ προφυλακτικὸς ἐν συμβουλῇ· ἀκριβὴς εἰς τὸ πράττειν τὸ ἀγαθὸν καὶ πρᾶος εἰς τὸ ὁμιλεῖν· δραστήριος εἰς τὸ ἐλεεῖν, γεννᾶιος ἐν θλίψεσι καὶ σώφρων ἐν τῇ ἀναστροφῇ· ὡς ἄγγελος Χριστοῦ πρὸς τὸν Ἡρώδην γίνεται Ἰωάννης· πρὸς τὸν Φαραὼ Μωϋσῆς· πρὸς τὸν Ψευδόμενον Πέτρος· πρὸς τὸν βλάσφημον Παῦλος· πρὸς τὸν μιαίνοντα τὸν ναὸν Χριστός· δὲν καταφρονεῖ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὁδηγεῖ αὐτὸν καὶ διδάσκει· δὲν κολακεύει τὸν πλούσιον δι' ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων ὡς γίνεται σήμερον, ἀλλὰ τρομάζει αὐτὸν διὰ τῆς γυμνῆς καὶ ξηρᾶς ἀληθείας.

Ἐν τέλει ὁ καλὸς ἱερεύς, ὅπου ἂν μεταβῇ μεταδίδει εἰρήνην· ἡ παρουσία αὐτοῦ εὐφραίνει καρδίαν καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ διεγείρει πόθον· ὁ λόγος αὐτοῦ οἰκοδομεῖ, καὶ ὁ ἄμωμος αὐτοῦ βίος διαχέει εὐλογίαν· γίνεται ἀγαπητὸς διὰ λόγων καὶ οὐχὶ δι' ἔργων· σεβάσμιος διὰ πράξεων καὶ οὐχὶ δι' ὑψηλοφροσύνης· ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχουσι τοιαῦται εἰκόνες ἱερέων ἢ μὴ τοῦτο ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν ἑκάστου τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀστραπῆς».

Γ. Σκληρός.

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΠΛ. Δ ΜΑΚΡΗΣ

Δέχεται τοὺς πάσχοντας τὰ οὖλα τοὺς ὀδόντας καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τεχνητῶν ὀδόντων κατὰ τὰ νεώτατα συστήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Εὐριπίδου καὶ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 29.

Παρ' αὐτῷ εὑρίσκεται τὸ μοναδικὸν ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ, παῦον αὐτοστιγμεὶ καὶ τοὺς δρυμιτέρους πόνους τῶν ὀδόντων, ὡς ἐπίσης καὶ ἀλάνθαστον ἐλιξήριον.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΑΠΩΝΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΑΤΙΚΗΡΙΩΝ

Ν. ΕΥΤΑΞΙΟΠΟΥΛΟΥ

35 — ὁδὸς Εὐριπίδου ἔναντι οἰκίας Κατσανδρῆ — 35

Σάπων Ἐλευσῖνος ἀρίστης ποιότητος		δραχ 1.50
» » Κίτρινος		» 1.00
» » »		» 0.80
Ζακύνθου Λευκὸς	Α	» 1.15
Κερκύρας »	Π	» 1.00
Νυψίματος φαν. ὀξέως		» 0.25
» ἀμυγδάλου		» 0.20
» Σκέτα		» 0.10
Ἔλαιον Γυθείου		» 1.85
» Κηφησίας		» 1.45
Στεατικὰ κηρία τὸ κυβώτιον δρ. 69.		

Ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ γίνεται ἔκπτωσις.